

One Way Theater

Петък, 01 Април 2011г. 12:23ч. Станислава Георгиева

Select Language ↕

- Начало
- Предстоящи събития
- Карта на сайта
- Рекламирайте с нас

БЪЛГАРИТЕ ПО СВЕТА

- Чикаго и САЩ
- По света
- Пари, бизнес и професия

Медии, изкуство и култура

- Спортен живот
- Реклами

БЪЛГАРИЯ

- Вътрешни новини
- Поглед отвън
- История, бит и култура
- Спортни новини
- Родно слово

ПЛАНЕТА

- Общество и политика
- Икономика
- Живот и здраве
- Спортен свят
- Хороскоп, хумор и забава
- Любопитни факти
- Световна библиотека

АВТОРСКИ СТРАНИЦИ

- Климент ВЕЛИЧКОВ
- Кина БЪГОВСКА

One Way Theater с премиера посветена на Форума на българските училища и подкрепящите ги организации в САЩ

След премиерите в Бостън и Ню Йорк, пиесата на Майя Праматарова „Револверът“ ще се изиграе и в Чикаго. Спектакълът на One Way Theater е поканен от Форума на българските училища и подкрепящите ги организации в САЩ. Представлението на 29 април, петък, от 19.30 в Oakton Community College, 1600 E. Colf Rd., Des Plaines, 60 016 ще се играе в рамките на „Български дни в Чикаго“. Предлагаме ви отзива на Станислава Георгиева фоторепортьор от Ню Йорк и думи на автора на пиесата, споделени специално за вестник „Старт“..

Станислава Георгиева

Лунната пътека на прожектора

Когато пристигнах в Генералното Консулство на Република България в Ню Йорк за премиерата на „Револверът“, режисирана от Майя Праматарова, вече имаше опашка от любителите на театралното изкуство. Бързаха да си намерят удобно местенце в не особено голямата зала на Консулството.

Влизайки и аз се озовах в това все пак удобно място за театър - със сцена, прожектори и зала пълна с публика, седяща и правостояща. Какво повече да очаква един актьор и режисьор?! Докато част от публиката продължаваше да търси места, от които, макар и прав, можеш да гледаш, лампите и прожекторите угаснаха и в цялата зала стана тъмно с изключение на лъча от прожектора за мултимедията, който веднага прикова моето внимание.

Самият начин на използване на мултимедията в представлението намерих за много оригинален, защото тя работи във взаимодействие с артистите или, по-скоро те взаимодействат с нея като с истински персонаж. Внезапно се чува стъпки и звуци и от тъмнината,

между зрителите се появи актьорите и тръгнаха към сцената. Джина ДиДонат (Филида) и Иван Ангелов (Демофонт) вървяха много бавно, под звуците на нарастващата сила на музиката, следвайки лъча на проекционния апарат като лунна пътека. Част от зрителите в коридора, тихо пристъпваха след тях и, някак шеговито, така се набеляза основният момент в представлението: то работеше с публиката на принципа на скачените съдове. Всяка реплика от сцената откликваше в залата. Може би за това допринесе и камерният формат на спектакъла. Зрителите и актьорите бяха толкова плътно един до друг, че усещането за тяхната съвместност

27 Април 2011

New Job Listings!

[Post a Job!](#)

[Мисията на посланика](#)

[Theater Camps](#)
Top Fairfield County
Summer Program For
www.crystaltheatre.org

[Българи - Чикаго и САЩ](#)
[Предстоящи събития](#)

Лада ГАЛИНА
Иво ИВАНОВ
Самуил КАВАРДЖИЕВ
Здравка ЦАНКОВА
КАБАЛА - Редактор
Емилия ИВАНОВА
Владо ТРИФОНОВ
Кръстев - ЧАЙКОВСКИ
Антоанета БОГОЕВА
Авакум ЗАХОФ

нарастваше с всеки миг, колкото повече се навлизаше в сюжета. Любовната история между мъжа и жената, която се разиграваше пред очите ни, започна да звучи много лично за всеки и лицата на хората около, видях в един миг, бяха замръзнали от вгълбеното внимание, с което се бяха отдали на действието.

Представлението продължи един час, но той се оказа достатъчен, за да преминем от наши дни в антични времена. В пиесата оригинално се съчетава любовният сюжет с дадено историческо време. И ето – пак само с прожекция се промени средата и въображението ни пренесе в Родопите, в една тиха нощ, когато родопската принцеса Филица разкрива чувствата си пред героя от Троя - Демофонт. После тъмнината рязко ни изтръгна от древните времена, за да ни върне в съвременността. Прозвуча последният монолог и на екрана зад сцената се завъртя колело от танцуващи принцеси и фигури на други живи същества, символ на кръговрата на живота и любовта, която не може да върнеш, веднъж загубиш ли я.

Започнахме да ръкопляскаме. Чуха се възгласи: "Браво , браво!" Светлината разкри широко усмихнати лица на хора, които с удоволствие коментираха постановката и не искаха да си тръгнат преди да споделят вълнението си.

АРХИВ

[Април, 2010](#)

[Ноември, 2009](#)

[Септември, 2009](#)

[Август, 2009](#)

[Юли, 2009](#)

[Юни, 2009](#)

[Май, 2009](#)

[Април, 2009](#)

Майя Праматарова

Репетицията като виртуално пътуване

Репетициите на "Револверът" са най-голямото предизвикателство, което съм имала в театъра, а съм ветеран в тази област. Пиша критически статии и книги за театър от 25 години. Едва през последните години пиша пиеси. Идеята да работим заедно възникна спонтанно, когато актьорите хареса текста и пожелаха да се включат в това пътуване.

Но какво означава да работим заедно, когато актьорът Иван Ангелов живее в Чикаго, актрисата ДжинаДИДОНато е в Ню Йорк, аз съм в Бостън, композиторът е в София и т.н. Единственото решение беше да се възползваме от технологиите, които и без това са елемент на пиесата. Героинята на Джина е изцяло потопена във виртуалната среда и самата тя, в един момент, става част от матрицата. По пиеса тя е прекрасна и талантива, отдадена на изкуствата писателка, но е много емоционална и склонна да се жертва в името на любовта. Нейният романтизъм е колкото притегателен за мъжете, толкова и дистанциращ.

Пиесата ни среща с героинята, когато нейният бивш любим, известен тенор, загубил гласа си, се връща при нея след 15 години раздяла. Героят на Иван Ангелов е човек, който не е свикнал да губи, но дали той ще възвърне старата си любов, има ли нещо в миналото им, което не позволява това да се случи? Доколко сенките на подобни истории, преповтарящи се от древни времена, не ни засенчват начините как да преодоляваме отчуждението и неверието? Тези въпроси се разискваха по време на репетициите on line, редуваха се с четене на текста, с леки импровизации и всичко това ставаше по Интернет, на специални конференции, докато един ден всички усетихме, че трябва да се срещнем и да започнем да репетираме по класическия начин. Репетициите продължиха в Ню Йорк и Бостън, където излезе и премиерата през декември.

Танците се поставиха в Ню Йорк от хореографа Лизе-Лоте Питло и по музика на Франки ДиДонато. Основната музикална партитура, която диалогираше с визуалната беше дело на композитора Георги Арнаудов и видеографа Владимир Гусев, основни партньори на One Way Theater. Преводът е дело на Ася Ник, Представлението се играе на български с английски титри, като идеята е да се играе в перспектива и на английски.

Най-важна е енергията, която събира целия екип от професионалисти в театъра, които възприемат репетициите на "Револверът" като част от голямото пътешествие, което всеки един от нас има в изкуството.

За актьорите:

Актьорите Джина Ди Донато и Иван Ангелов започват професионалната си кариера в театъра още като деца. За тях театърът е въплътената мечта за участие и затова те я следват и след като идват в САЩ.

Джина Ди Донато завършва гимназия в класа за сценични изкуства под ръководството на Николай Георгиев и играе в постановките „Бал в операта“, „Едно голямо/малко Шоу“, „Игра на убийство“, „Септември“. Участва в спектаклите на експерименталния театър „4xС“ и на „Първи женски театър“ в Италия, Украйна и България. Играе в телевизионни продукции като „Политическо кабаре“, „Исус Христос суперзвезда“, „Доза прах и мечти“. Като студентка изпълнява ролята на Кармен в Театъра на Софийския университет.

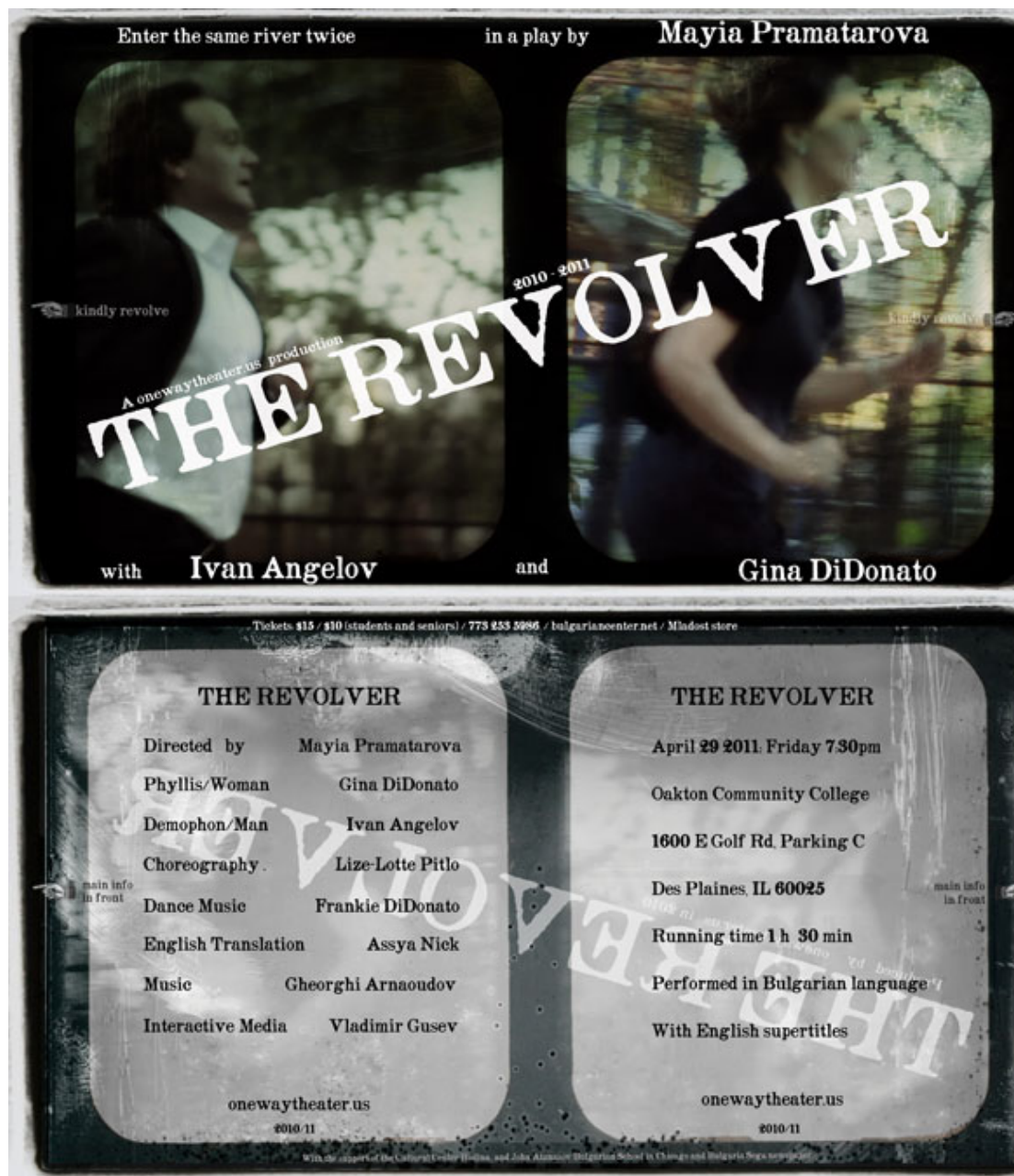
В Ню Йорк Джина завършва Американската академия за мюзикъл и драма /AMDA/. Сред ролите ѝ в академията са Луиза Контини в „Девет“ и Колет в едноименния спектакъл. Докато учи магистратура, играе Лорна в „Златното момче“ в Театъра на Хънтър колеж. Изпълнява главни роли в късометражните филми „По-хубаво от вкъщи няма“, „Басейнът с акулите“, „Великият народ“. Тя е съавтор и изпълнител на мюзикъла „Nova“ представен на кабаретната сцена „Don't tell mama“ в Ню Йорк. Съвместно с Франки Ди Донато, автор на музиката към танците в „Револверът“, тя представя серия спектакли в Манхатън, Бруклин, Куинс, спонсорирани от Нюйоркската обществена библиотека.

Иван Ангелов завършва НАТФИЗ в класа на проф. Енчо Халачев. По време на следването си играе Шекспиров репертоар – Хамлет, Крал Лир, Ромео, Яго. Между драматичните му роли са д-р Астров във „Вуйчо Ваньо“, Яворов в „Нирвана“ и Бони в „Счупената чаша“ в Сливенския театър. Изпълнява главни роли в късометражните филми „Френският тролей“, „Ченгета и бандити“ и други. Водещ е на телевизионното предаване „Монополи“.

Успешният дебют на Иван Ангелов на американска сцена е с моноспектакъла „Греховната любов на Зографа Захарий“, представен пред многобройна аудитория в Чикаго и Ню Йорк.

Как се прави български театър в Америка

Ето и малък коментар по някои съвсем практични въпроси от редакция "Старт" към Мая Праматарова, създател на „One Way Theater“ и режисьор на спектакъла „Револверът“, очакван с интерес на 29 април, в рамките на Форум за българските училища в Чикаго

Премиерата на „Револверът“ в Бостън беше при съдействието на Българо-Американски център „Мадара“ и на Виолета Желязкова. В Ню Йорк работихме плътно с тамошното Генерално Консулство на България, и по-точно - с генералния консул г-н Радослав Точев и консула Светлана Стойчева. Получихме уверение от г-н Точев, че можем да разчитаме на бъдещо сътрудничество и в момента обмисляме идеята да правим театър, адаптиран към конкретно пространство. Има такива опити на театри в Лондон, които са ни близки по дух.

Обществото „Bulgarian artist in America“ допринесе много за популяризиране на представлението на „Револверът“ в Ню Йорк. Конкретно ни помогнаха колеги-артисти, като Мадлен Чолакова, Александър Алексиев, преводачи като Ася Ник... На спектакъла се бяха стекли много хора, сред които беше невероятната оперна певица Стефка Евстатиева. Публиката говореше на руски, английски и български - представлението беше с английски титри и това моментално разнообрази присъстващите в залата. След време ще играем и на английски с български титри. Имаше хореографи, пианисти, певци, композитори, актьори, художници, както и дипломати от ООН в Ню Йорк, университетски преподаватели...

Съставът на зрителите е различен в различните градове. Публиката в Ню Йорк е много театрална, с вкус към експеримента в изкуството. На хората

не им се тръгваше... Имаха необходимостта да продължат общуването.

В Бостън, има традиция: след спектакъла се ходи заедно на по чаша вино, където реално става истинското общуване с екипа.

След премиерата в Бостън имах среща в България в Държавния културен институт към Министерството на външните работи, на която обсъдихме възможностите за съдействие при разпространението на наши театрални проекти.

В Чикаго гостуваме с подкрепата на Българското училище „Джон Атанасов“ и конкретно – със съдействието на Боянка Иванова. Подпомага ни Българският културен дом „Родина“.

Вестник „България-сега“ ни дава информационна поддръжка. Сега се включва и вестник „Старт“.

Много е важно да сме във връзка с всички културни формирания, за да може „One Way Theater“ да намери потенциалния си зрител. Възникват нови идеи за бъдещи постановки. По принцип имаме концепция за бъдещото развитие на театъра, която предполага няколко стъпки, след които се надяваме да намерим по-стабилно пространство и публика. Струва ни се, че започна да се формира наш кръг публика там, където сме били вече, в градове като Торонто, където имахме подкрепата на „Балканто“ и на Анастасия Върбанова, в Ню Йорк и Чикаго.

Не е толкова важно да имаме здание, където да играем постоянно, а да правим театър в степената, в която ни позволява сегашната ситуация. Използваме всички възможности за репетиции, започвайки от скайп и завършвайки със зали в танцови, театрални и телевизионни студии – така работихме „Револверът“ с Джина ДиДонато и с Иван Ангелов. Често намираме прекрасни репетиционни пространства на ниски цени. Дори репетираме понякога безплатно в телевизионни студии като Кембриджската обществена телевизия, която ни предоставя зала, камери, прожектори, осветление. Основното място, където правим последните репетиции е „Springstep“, MA – там уточняваме осветление, звук....

Актьорите имат необходимост от няколко репетиции в пространството, където за първи път ще се появи представлението. „Springstep“ ни подкрепя чрез съдействието на Виолета Желязкова от Българо-Американския център „Мадара“. Това място е най-близо до пространствата, където после показваме спектаклите си. Най-важни са хората, с които работим заедно и изкуството, което ни води по пътя „One Way Theater“.

[Реклами с Google](#) [Theater](#) [One Way Home](#) [САЩ](#) [ФИЛМ](#) [Tnovellas](#)

ГОРЕЦИ НОВИНИ

[Мисията на посланика](#)
[В Чикаго, 10 години](#)
[преди и сега](#)
[Спомени за Бразилия](#)
[Сан Франциско в](#)
[хипарските години](#)
[Световният](#)
[колопътешественик](#)
[Владимир Сорокин](#)

НАЙ-ЧЕТЕНИ ТЕМИ

[Колко е часът по света?](#)
[Какво сме дали на Света](#)
[В Канада има работа](#)
[Петър Дънов "Учителят"...](#)
[ФУТБОЛ - Световните шампиони досега и](#)
[резултатите от финалните срещи](#)

TOWNHOUSE FOR RENT in Aurora IL
LOCATION! LOCATION! Naperville school district
204! Minutes to Fox Valley Mall, Metra, I-88, post
office, health club, lake walk, nature preserve, bike
trails & more! Freshly painted with new carpet, wood
laminated on main level; Newer kitchen appliances and
front door; Finished basement w/ laundry.
Дава се под наем таунхаус в Аврора. Много
изгоден наем и чудесен квартал.
Call: **630-236-5642** (please, leave a message &
phone number)

